Čtvrtek 24. listopadu 2022

P9_TA(2022)0421

Výsledky modernizace Smlouvy o energetické chartě

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2022 o výsledcích modernizace Smlouvy o energetické chartě (2022/2934(RSP))

(2023/C 167/10)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o energetické chartě, která byla podepsána v roce 1994 a vstoupila v platnost v roce 1998,

— s ohledem na proces modernizace Smlouvy o energetické chartě, který byl zahájen v roce 2017, a na návrh EU na její modernizaci,

— s ohledem na dohodu přijatou dne 12. prosince 2015 na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu v Paříži (Pařížská dohoda),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 s názvem Zelená dohoda pro Evropu (COM(2019)0640),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) ([1]),

— s ohledem na doporučení Komise (EU) 2021/1749 ze dne 28. září 2021 k zásadám „energetická účinnost v první řadě“: od principů k praxi ([2]) a na k němu připojené pokyny,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „směrnice o obnovitelných zdrojích energie“) ([3]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti ([4]),

— s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, zejména na jeho posudek 2/15 ze dne 16. května 2017 k dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a Singapurskou republikou ([5]), rozsudek ze dne 6. března 2018 ve věci C-284/16 (předběžné rozhodnutí ve věci *Slovenská republika* v. *Achmea BV*) ([6]), posudek 1/17 ze dne 30. dubna 2019 ke komplexní dohodě o hospodářské a obchodní spolupráci mezi Kanadou a EU a jejími členskými státy ([7]), rozsudek ze dne 2. září 2021 ve věci C-741/19 (předběžné rozhodnutí ve věci *Moldavská republika* v. *Komstroy LLC*) ([8]) a rozsudek ze dne 26. října 2021 ve věci C-109/20 (předběžné rozhodnutí ve věci *Polská republika* v. *PL Holdings Sàrl*) ([9]),

— s ohledem na mandát, který byl v roce 2017 udělen pracovní skupině III Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL) k práci na reformě urovnávání sporů mezi investorem a státem,

([1]) Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 350, 4.10.2021, s. 9.
([3]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.
([4]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210.
([5]) Posudek ze dne 16. května 2017, EU:C:2017:376.
([6]) Rozsudek ze dne 6. března 2018, Slovenská republika v. Achmea BV, C-284/16, EU:C:2018:158.
([7]) Posudek ze dne 30. dubna 2019, EU:C:2019:341.
([8]) Rozsudek ze dne 2. září 2021, Moldavská republika v. Komstroy LLC, C-741/19, EU:C:2021:655.
([9]) Rozsudek ze dne 26. října 2021, Polská republika v. PL Holdings Sàrl, C-109/20, EU:C:2021:875.

— s ohledem na rozhodnutí Itálie odstoupit od Smlouvy o energetické chartě ke dni 1. ledna 2016,

— s ohledem na návrh zákona o ukončení Smlouvy o energetické chartě, který přijala polská vláda dne 10. srpna 2022 a který dne 25. srpna 2022 postoupila polskému parlamentu,

— s ohledem na oznámení španělské vlády ze dne 12. října 2022, nizozemské vlády ze dne 19. října 2022, francouzské vlády ze dne 21. října 2022, slovinské vlády ze dne 10. listopadu 2022, německé vlády ze dne 11. listopadu 2022 a lucemburské vlády ze dne 18. listopadu 2022 o záměru odstoupit od Smlouvy o energetické chartě,

— s ohledem na dohodu o ukončení platnosti dvoustranných dohod o investicích mezi členskými státy Evropské unie, která byla podepsána dne 5. května 2020 ([10]),

— s ohledem na svá nejnovější usnesení, zejména na usnesení ze dne 23. června 2022 o budoucnosti mezinárodní investiční politiky EU ([11]) a na usnesení ze dne 20. října 2022 o konferenci OSN o změně klimatu v roce 2022 v Šarm aš-Šajchu, Egypt (COP27) ([12]),

— s ohledem na skutečnost, že se v Radě nepodařilo dosáhnout kvalifikované většiny ve prospěch modernizace Smlouvy o energetické chartě jako základu pro postoj EU na 33. zasedání Konference energetické charty,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. října 2022 o dohodě mezi členskými státy, Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii o výkladu Smlouvy o energetické chartě (COM(2022)0523),

— s ohledem na čl. 132 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Smlouva o energetické chartě je mezinárodní dohodou; vzhledem k tomu, že smlouva byla podepsána v prosinci 1994 a vstoupila v platnost v dubnu 1998; vzhledem k tomu, že Smlouva o energetické chartě má 53 signatářů a smluvních stran, včetně Evropské unie, Euratomu a všech jeho členských států s výjimkou Itálie, která od této smlouvy v roce 2016 odstoupila; vzhledem k tomu, že EU a její členské státy představují více než polovinu hlasujících členů Smlouvy o energetické chartě;

B. vzhledem k tomu, že původním cílem Smlouvy o energetické chartě bylo vytvořit fórum pro spolupráci mezi Východem a Západem v oblasti energetiky, ochrany investic, obchodu a tranzitu; vzhledem k tomu, že ustanovení smlouvy o ochraně investic nebyla od 90. let 20. století aktualizována a neodpovídají novým standardům stanoveným v rámci reformovaného přístupu EU k investiční politice; vzhledem k tomu, že nedošlo k žádnému pokusu začlenit naléhavé zmírňování změny klimatu a postupné ukončování investic do fosilních paliv do roku 2018;

C. vzhledem k tomu, že členské státy mají přibližně 1 500 dvoustranných investičních smluv ratifikovaných před Lisabonskou smlouvou, které stále chrání investice do fosilních paliv, zahrnují starou podobu urovnávání sporů mezi investorem a státem a obsahují zastaralá ustanovení a mechanismy, které nejsou slučitelné s hodnotami a právními zásadami EU; vzhledem k tomu, že žádná z nových mezinárodních dohod o investicích vycházejících z moderního přístupu, které EU vyjednala po Lisabonské smlouvě, nevstoupila v platnost;

D. vzhledem k tomu, že odvrácení závažných klimatických krizí a ochrana naší energetické bezpečnosti budou vyžadovat urychlení procesu postupného ukončování používání fosilních paliv a rychlý přechod na energii z obnovitelných zdrojů;

E. vzhledem k tomu, že cílem Zelené dohody pro Evropu je reagovat na výzvy spojené se změnou klimatu a zhoršováním stavu životního prostředí; vzhledem k tomu, že k tomuto cíli musí přispívat všechna politická opatření EU, včetně investiční politiky;

F. vzhledem k tomu, že Mezivládní panel pro změnu klimatu ve své zprávě o zmírňování změny klimatu na rok 2022 vydané v dubnu 2022 označil Smlouvu o energetické chartě za „závažnou překážku zmírňování změny klimatu“;

([10]) Úř. věst. L 169, 29.5.2020, s. 1.
([11]) Přijaté texty, P9_TA(2022)0268.
([12]) Přijaté texty, P9_TA(2022)0373.

G. vzhledem k tomu, že transformace energetiky vyžaduje urychlení celosvětových investic do čisté energie a pobídky pro evropské energetické společnosti, aby investovaly do energie z obnovitelných zdrojů;

H. vzhledem k tomu, že s ohledem na rostoucí právní a politické obavy v souvislosti se Smlouvou o energetické chartě byl pod vedením EU a jejích členských států v listopadu 2018 zahájen proces modernizace zaměřený na standardy ochrany investic, jakož i na omezení ochrany poskytované fosilním palivům a na podporu udržitelného rozvoje; vzhledem k tomu, že dne 27. listopadu 2018 schválila Konference energetické charty seznam témat pro modernizaci; vzhledem k tomu, že Rada v červenci 2019 udělila Komisi mandát k jednání o modernizaci Smlouvy o energetické chartě; vzhledem k tomu, že v květnu 2020 EU předložila návrh na modernizaci Smlouvy o energetické chartě; vzhledem k tomu, že dne 15. února 2021 předložila EU sekretariátu energetické charty doplňující návrh na řešení otázky definice hospodářské činnosti v odvětví energetiky, známý také jako vynětí fosilních paliv;

I. vzhledem k tomu, že smluvní strany dosáhly dne 24. června 2022 principiální dohody o modernizaci Smlouvy o energetické chartě; vzhledem k tomu, že změny této smlouvy zahrnují změny standardů Smlouvy o energetické chartě týkajících se ochrany investic a odkaz na právo zemí přijímat regulační opatření z důvodů, jako je ochrana životního prostředí nebo opatření v oblasti klimatu;

J. vzhledem k tomu, že právní text konečné dohody dosud nebyl formálně zveřejněn, což je v rozporu s úrovní transparentnosti ostatních obchodních a investičních dohod EU;

K. vzhledem k tomu, že od uzavření jednání Německo, Francie, Španělsko, Nizozemsko, Polsko, Slovinsko a Lucembursko, které dohromady představují více než 70 % obyvatelstva EU, oznámily svůj záměr odstoupit od Smlouvy o energetické chartě; vzhledem k tomu, že Itálie od této smlouvu odstoupila v roce 2016; vzhledem k tomu, že další členské státy o odstoupení nadále uvažují;

L. vzhledem k tomu, že se v Radě nepodařilo dosáhnout kvalifikované většiny ve prospěch modernizace Smlouvy o energetické chartě jako základu pro schválení modernizace na Konferenci energetické charty v listopadu 2022; vzhledem k tomu, že modernizace byla proto z programu Konference energetické charty vypuštěna;

M. vzhledem k tomu, že EU disponuje počtem hlasů, které se rovnají počtu jejích členských států, jež jsou smluvními stranami Smlouvy o energetické chartě; vzhledem k tomu, že členské státy mohou uplatnit své právo hlasovat jen tehdy, pokud jej neuplatní EU; vzhledem k tomu, že ratifikace členskými státy EU, které jsou smluvními stranami Smlouvy o energetické chartě, by musela proběhnout v souladu s jejich vnitrostátními ratifikačními pravidly a s rozdělením pravomocí mezi EU a členské státy;

N. vzhledem k tomu, že v souladu s politickými směry Komise by před tím, než by EU mohla modernizovanou Smlouvu o energetické chartě prozatímně uplatňovat, musel k modernizaci smlouvy udělit souhlas Parlament; vzhledem k tomu, že Parlament by musel souhlasit s odstoupením EU od Smlouvy o energetické chartě;

O. vzhledem k tomu, že znepokojivý počet sporů spojených s investicemi se týká environmentálních opatření; vzhledem k tomu, že na různé země, včetně členských států EU, byly podány žaloby v souvislosti s politikou v oblasti klimatu nebo spravedlivého přechodu; vzhledem k tomu, že Smlouva o energetické chartě je dohodou o ochraně investic, která vyvolává největší počet sporů; vzhledem k tomu, že v současné době se projednává více než 40 případů rozhodčích řízení ohledně investic v rámci EU; vzhledem k tomu, že podle sekretariátu energetické charty bylo k 1. červnu 2022 na základě Smlouvy o energetické chartě zahájeno nejméně 150 rozhodčích řízení v oblasti investic, z nichž jedna třetina se týká investic do fosilních paliv a 70 % z nich tvoří rozhodčí řízení v oblasti investic uvnitř EU založených na Smlouvě o energetické chartě;

P. vzhledem k tomu, že Smlouva o energetické chartě je v současné době neslučitelná se Smlouvami EU, neboť investičním tribunálům umožňuje vykládat a uplatňovat právo EU bez zavedení potřebných záruk, které by zachovávaly regulační autonomii EU, a má nepříznivý vliv na fungování orgánů EU v souladu s ústavním rámcem EU;

Q. vzhledem k tomu, že SDEU ve svém rozsudku ze dne 6. března 2018 ve věci C-284/16 (rozhodnutí o předběžné otázce ve věci *Slovenská republika* v. *Achmea BV*) rozhodl, že rozhodčí doložky mezi investorem a státem v mezinárodních dohodách uzavřených mezi členskými státy EU jsou v rozporu se Smlouvami EU a v důsledku toho je nelze uplatňovat ode dne, kdy se poslední ze smluvních stran dvoustranné dohody o investicích uvnitř EU stala členským státem EU; vzhledem k tomu, že na základě týchž zásad SDEU ve svém rozsudku ze dne 2. září 2021 ve věci C-741/19 (rozhodnutí o předběžné otázce ve věci *Moldavská republika* v. *Komstroy LLC*) rozhodl, že čl. 26 odst. 2 písm. c) Smlouvy o energetické

chartě musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na spory mezi členským státem EU a investorem z jiného členského státu EU týkající se investice uskutečněné tímto investorem v uvedeném členském státě; vzhledem k zavedené zásadě, že rozsudky SDEU se uplatňují ex tunc; vzhledem k tomu, že rozhodčí soudci nebrali tyto rozsudky SDEU ve svém rozhodování na vědomí;

R. vzhledem k tomu, že EU se postavila do čela reformy investiční politiky; vzhledem k tomu, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost EU na naléhání Parlamentu a s jeho podporou schválila reformovaný model ochrany investic a rozhodla se nahradit urovnávání sporů mezi investorem a státem systémem investičních soudů, zahájila jednání o mnohostranném soudu pro investice, přijala právní předpisy k regulaci zahraničních subvencí, které narušují vnitřní trh, a přijala právní předpisy k prověřování přímých investic ze zahraničí; vzhledem k tomu, že tyto změny jsou důležitými kroky správným směrem, tj. k modernizované a udržitelné investiční politice; vzhledem k tomu, že pro pokrok v této reformní agendě je třeba ještě mnoho vykonat;

S. vzhledem k tomu, že EU podporuje jednání, která probíhají v pracovní skupině III komise UNCITRAL, a zřízení mnohostranného soudu pro investice;

1. bere na vědomí, že Smlouva o energetické chartě byla ostře kritizována jako překážka bránící přechodu na energii z obnovitelných zdrojů a ochraně energetické bezpečnosti v EU a jejích členských státech; pokládá Smlouvu o energetické chartě za zastaralý nástroj, který již neslouží zájmům Evropské unie, zejména pokud jde o cíl dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality;

2. vítá snahy EU a jejích členských států postavit se do čela procesu modernizace této smlouvy; oceňuje úsilí Komise o jednání, jejichž cílem je sladit Smlouvu o energetické chartě s mandátem, který obdržela od Rady, tj. s mandátem k zachování schopnosti EU vypracovávat opatření veřejné politiky odpovídající Pařížské dohodě, cílům Zelené dohody o Evropě a prioritám Evropského parlamentu;

3. uznává, že modernizovaná Smlouva o energetické chartě byla vyjednána v reakci na důrazné požadavky, které členské státy EU předkládaly od listopadu 2018; zdůrazňuje, že změna Smlouvy o energetické chartě vyžaduje jednomyslnost všech smluvních stran hlasujících na výroční konferenci ke Smlouvě o energetické chartě;

4. opakuje své obavy z toho, že řada smluvních stran, včetně průmyslových zemí s vysokými příjmy, zřejmě nesdílí ambice EU modernizovat Smlouvu o energetické chartě, zmírňovat dopady změny klimaty a podporovat udržitelný rozvoj a transformaci energetiky navzdory tomu, že všechny tyto strany jsou rovněž signatáři Pařížské dohody;

5. zdůrazňuje, že do konečného textu modernizované Smlouvy o energetické chartě byly zakomponovány prvky mandátu k jednání, kterým byla pověřena Komise, že text není v souladu s Pařížskou dohodou, s právními rámcem EU pro klima ani s cíli Zelené dohody pro Evropu, neodpovídá cílům, které Parlament formuloval ve svém usnesení ze dne 23. června 2022 o budoucnosti mezinárodní investiční politiky EU, mezi něž patří zejména okamžitý zákaz toho, aby investoři do fosilních paliv žalovali smluvní strany za uplatňování politiky postupného ukončování používání fosilních paliv v souladu s jejich závazky vyplývajícími z Pařížské dohody, výrazné zkrácení časového rámce pro postupné ukončení ochrany stávajících investic do fosilních paliv a zrušení mechanismu urovnávání sporů mezi investorem a státem; zdůrazňuje, že Parlament vyjádřil postoj v tom smyslu, že EU a její členské státy by neměly podepisovat ani ratifikovat dohody o ochraně investic, které zahrnují mechanismus urovnávání sporů mezi investorem a státem; opakuje, že bude-li zřízen mnohostranný soud pro investice, mohl by být přímo příslušným soudem pro všechny stávající dvoustranné i mnohostranné investiční dohody, včetně Smlouvy o energetické chartě, signatářských zemí;

6. vítá záměr EU a Spojeného království vyloučit investice do fosilních paliv z ochrany poskytované Smlouvou o energetické chartě; vítá skutečnost, že z pohledu EU a jejích členských států se na většinu nových investic do fosilních paliv ode dne 15. srpna 2023 již nebude vztahovat ochrana;

7. bere na vědomí, že návrh modernizované Smlouvy o energetické chartě zachovává ochranu stávajících investic do fosilních paliv nejméně dalších 10 let; bere na vědomí, že toto desetileté období by začalo vstupem modernizované Smlouvy o energetické chartě v platnost, tedy ode dne 15. srpna 2023, pokud by EU, její členské státy a ostatní smluvní strany souhlasily s prozatímním uplatňováním smlouvy, a že v opačném případě by toto období začalo až po ratifikaci třemi čtvrtinami smluvních strany, čímž by se prodloužila ochrana investic do fosilních paliv o téměř dvacetileté období uvedené v ustanovení o skončení platnosti Smlouvy o energetické chartě; konstatuje, že modernizovaná Smlouva o energetické chartě stanoví na rok 2040 nejzazší termín, do něhož vyprší ochrana všech investic do fosilních paliv v případě, že by se smluvní strany rozhodly pro výjimku; vyjadřuje značné znepokojení nad tím, že tato lhůta je v rozporu

se současnými poznatky o tom, jak rychle je nutné postupně upouštět od fosilních paliv, chceme-li omezit globální oteplování na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a že nepříznivě ovlivní plnění cílů EU v oblasti klimatu; připomíná skutečnost, že Parlament zaujal postoj spočívající v tom, že Smlouva o energetické chartě by měla „okamžitě zakázat investorům do fosilních paliv žalovat smluvní strany za provádění politik postupného ukončování využívání fosilních paliv v souladu s jejich závazky vyplývajícími z Pařížské dohody"; konstatuje, že definice stávajících investic zahrnuje projekty ve fázi průzkumu a jejich potenciální budoucí využití;

8. vyjadřuje politování nad tím, že v rámci modernizované Smlouvy o energetické chartě se většina smluvních stran rozhodla zachovat ochranu investorů do fosilních paliv bez časového omezení;

9. zdůrazňuje, že modernizovanou Smlouvu o energetické chartě lze využít jako základ pro nové nároky až po jejím úplném vstupu v platnost, nebo pokud hostitelský stát investora i žalovaný stát oba prozatímně uplatňují modernizovanou smlouvu; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že situace je velmi nejasná, neboť vede k nejednotnému uplatňování předpisů a zpoždění a případnému prodloužení uplatňování nereformované smlouvy;

10. vítá skutečnost, že do modernizované Smlouvy o energetické chartě byla začleněna nová ustanovení, jimiž se řídí výklad této smlouvy, zejména ustanovení o právu na regulaci v zájmu legitimních cílů veřejné politiky, naléhavá potřeba účinně bojovat proti změně klimatu, práva a povinnosti smluvních stran vyplývající z mnohostranných environmentálních a pracovních dohod, včetně Pařížské dohody, jejich závazek podporovat investice do energetiky způsobem, který by přispíval k udržitelnému rozvoji, a odpovědné chování podniků; bere na vědomí začlenění mechanismu založeného na dohodovacím řízení pro řešení sporů týkajících se udržitelného rozvoje;

11. připomíná svůj postoj, že EU a její členské státy by neměly podepisovat ani ratifikovat nové smlouvy o ochraně investic, které zahrnují mechanismus urovnávání sporů mezi investorem a státem; vyjadřuje politování nad tím, že modernizovaná smlouva o energetické chartě tento zastaralý mechanismus řešení sporů zachovala, a upozorňuje na značné důkazy o tom, že investiční rozhodci ignorují záměr států chránit své cíle veřejných politik, zejména pokud jde o ukončení používání fosilních paliv nebo ochranu životního prostředí;

12. podporuje probíhající jednání v rámci pracovní skupiny III komise UNCITRAL, v níž EU a její členské státy usilují o zřízení mnohostranného soudu pro investice, který by se mohlo stát příslušným rozhodovacím orgánem pro řešení mezinárodních investičních sporů; připomíná, že podle čl. 30 odst. 3 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1969 by měl systém mnohostranného soudu pro investice mezi investorem a státem pro země, které se k němu přihlásily, přednost před mechanismy urovnávání sporů mezi investorem a státem; vyzývá Komisi, aby jednání pracovní skupiny III komise UNCITRAL co nejdříve úspěšně uzavřela;

13. vyzývá Komisi, aby – i v rámci Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo – výslovně podpořila mechanismus, který by státům umožnil účinně odvolat souhlas s urovnáváním sporů mezi investorem a státem ze svých smluv nebo své smlouvy ukončit;

14. vyjadřuje znepokojení nad tím, že v modernizovaném znění smlouvy nedošlo ke změně, pokud jde o doložku o skončení platnosti jejích ustanovení 20 let od vystoupení ze smlouvy, a vyjadřuje politování nad tím, že tato změna nebyla součástí jednacího mandátu EU, a proto i nadále zbavuje země, které zůstávají smluvními stranami Smlouvy o energetické chartě, možnosti tuto smlouvu snadno opustit v případě, že budou rozhodci pokračovat v omezování jejich schopnosti přijímat právní předpisy; zdůrazňuje, že odstoupení od Smlouvy o energetické chartě by smluvní strany zavázalo 20letou doložkou o skončení platnosti této smlouvy, kvůli čemuž budou všechny stávající investice, na něž se nevztahuje dohoda mezi stranami, nadále chráněny v souladu s pravidly obsaženými v nemodernizované smlouvě; vítá však skutečnost, že po odstoupení by ochrana okamžitě skončila pro všechny nové investice; konstatuje, že podle modernizované smlouvy by většina nových investic do fosilních paliv nebyla od 15. srpna 2023 chráněna;

15. vyjadřuje politování, že modernizovaná Smlouva o energetické chartě neřeší zásadně důležitou otázku metod ocenění, takže umožňuje přiznávání kompenzací, které výrazně převyšují investované částky; konstatuje, že navrhované změny ustanovení o přiznání náhrady škody by měly malý dopad, neboť rozhodci mají tendenci vykládat pojem „ztráta" velmi široce včetně budoucích zisků; konstatuje, že tyto metody jsou velmi kontroverzní kvůli velmi širokému prostoru pro uvážení a spoléhání se na velmi složité a ze své podstaty spekulativní předpoklady;

16. vítá objasnění Soudního dvora, že ustanovení o urovnávání sporů mezi investorem a státem ve Smlouvě o energetické chartě nejsou použitelná v případě sporů uvnitř EU, jakož i to, že do modernizované Smlouvy o energetické chartě byla začleněna zásada, že ustanovení o urovnávání sporů mezi investorem a státem se nevztahují na členy téže regionální organizace pro hospodářskou integraci; vyjadřuje však znepokojení nad tím, že rozhodci mohou stále rozhodnout o projednávání sporů uvnitř EU a že případy podle pravidel Mezinárodního střediska pro řešení investičních sporů jsou stále řešeny u soudů třetích zemí; se znepokojením konstatuje, že rozsudek ve věci Achmea neodradil rozhodce od opakovaného ignorování tohoto rozhodnutí a projednávání sporů mezi stranami uvnitř EU; vítá návrh vzájemné dohody vypracované Komisí, která vyjasňuje, že Smlouva o energetické chartě a její doložka o skončení platnosti jejích ustanovení neplatí a nikdy neplatily v kontextu uvnitř EU; naléhavě žádá všechny ostatní členské státy, aby takové dohody ratifikovaly co nejdříve; vyzývá Komisi, aby oslovila partnerské země a navrhla jim druhou dohodu, jež umožní smluvním stranám Smlouvy o energetické chartě, které nejsou členskými státy EU a chtějí od této smlouvy odstoupit, tuto doložku o skončení platnosti ustanovení neutralizovat na recipročním základě;

17. bere na vědomí neexistenci kvalifikované většiny členských států EU, které by byly ochotny podpořit modernizaci Smlouvy o energetické chartě, což vedlo ke zhroucení úsilí o její modernizaci; je toho názoru, že EU ani její členské státy nemohou zůstat stranami stávající smlouvy, protože ta není v souladu s právem EU ani politikou EU;

18. znovu opakuje, že Parlament vyzval Komisi a členské státy, aby začaly připravovat koordinovaný odchod ze Smlouvy o energetické chartě a dohodu vylučující uplatňování doložky o skončení platnosti mezi k tomu ochotnými smluvními stranami; připomíná, že EU může modernizovanou smlouvu o energetické chartě ratifikovat pouze po konečném souhlasu Parlamentu a že pokud bude Parlament požádán o souhlas s touto smlouvou, zváží své předchozí postoje a nedostatky modernizace; zastává názor, že Parlament takové koordinované odstoupení podpoří, pokud bude požádán o souhlas;

19. vítá skutečnost, že polská, španělská, nizozemská, francouzská, slovinská, německá a lucemburská vláda oznámila svůj záměr od Smlouvy o energetické chartě odstoupit, a konstatuje, že ve většině případů bylo toto rozhodnutí přijato na základě výsledku procesu modernizace;

20. zdůrazňuje, že je třeba jednat koordinovaně s cílem posílit jednání o vystoupení a omezit negativní účinky doložky o skončení platnosti a účinně předcházet sporům uvnitř EU; naléhavě vyzývá Komisi, aby okamžitě zahájila proces směřující ke koordinovanému odstoupení EU od Smlouvy o energetické chartě, a vyzývá Radu, aby tento návrh podpořila; domnívá se, že to je pro EU nejlepší možností, jak dosáhnout právní jistoty a zabránit tomu, aby smlouva o energetické chartě dále ohrožovala ambice EU v oblasti klimatu a energetické bezpečnosti;

21. zdůrazňuje, že Komise toto koordinované odstoupení dostatečně nepřipravila ani o něm nesdílela žádné informace, navzdory několika požadavkům Parlamentu od počátku jednání o modernizaci smlouvy, a to jako alternativu pro případ neuspokojivých výsledků nebo neúspěchu procesu modernizace;

22. upozorňuje na nedostatečnou soudržnost postojů některých členských států k Smlouvě o energetické chartě a svým dvoustranným investičním smlouvám, které stále chrání investice do fosilních paliv, a zastaralých ustanovení, která jsou v rozporu s cíli a hodnotami EU;

23. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, sekretariátu Smlouvy o energetické chartě a vládám členských států Smlouvy o energetické chartě.